

1852-01-07

AFSENDER

Georgia Skovgaard

MODTAGER

P.C. Skovgaard

FAKTA

Dokumenttype:
Brev

Afsendersted:
København

Omtalte personer:
N.L. Høyen
Susette Maribo
Carl Mariboe
J.F. Schouw
Johan Louis Ussing
Frederik Vermehren

Arkivplacering:
Mappe 4 nr. 27

DOKUMENTINDHOLD

Georgia Skovgaard har haft besøg af Frederik Vermehren. Hun skriver om sin far, J.F. Schouw, at han må flytte. Det fremgår af brevet, at hans helbred ikke er godt.

TRANSSKRIFTION

Mappe 4 brev nr. 27

Kjøbenhavn den 7.de Januar 1852

Til

Landskabsmaler Skovgaard

Veiby pr. Frederiksborg

Min kjære velsignede gamle Mand!

Endskjøndt det er en stor Urimelighed at skrive til Dig, kan jeg dog ikke lade være, og saa hvad jeg tænker at Du bliver saa glad, og naar vi saa begge to bliver glade derved, hvorfor skulde jeg saa ikke gjøre det?

Det er skeet! Igaar sendte jeg brevet ind, men først i dag kom Vermehren ind, og saa gav vi da en [?Scene] og den var meget længere end jeg havde tænkt, for Sagen var den, at han gjorde ingen Vanskeligheder, men det havde gjort ham ondt; jeg forestillede ham, at jeg ikke kunde bære mig anderledes ad; han snakkede om [...] skille os ad, og jeg meente vi kunde være lige gode Venner for det, og som den meget [Store]

-2-

Han bad om at laane Tegningerne i dag, og saa fik han dem. Igaar Morges inden jeg gik ned, havde jeg et besøg af Onkel Schouw, som nok mest var for at tale med mig om Fader. Han holdt en lang Passiar om, det nu var paalidelige Mennesker, der var om ham, om man kunne stole paa dem o. s. v. Han mente saa, at Fader maatte tage sin Afsked. Det gav jeg ham Ret i, men mente kun det ville være at forhaste sig, at gjøre det strax, jeg vilde først tale med Høyen derom som kunde have Mening i Sagen, jeg tænkte paa Ussing og Høyen, men jeg følte, da jeg havde sagt det, at det var et galt Udtryk, men Sagen var den, at han syntes Fader kunde blive boende, og det fandt jeg ikke, det maatte i det mindste komme fra Lictmann, han paastod, at Fader allerede i Sommer havde talt som om, den Ting var afgjort mellem ham og Lictmann, det sagde jeg nei til, da jeg havde talt saa meget derom med Fader, og da han ville vide det bedre end jeg, blev jeg lidt vred.

-3-

Samvittigheden slog mig lidt, medens han var der, saa havde Du jo

unægtelig været den nærmeste til at gennemse Faders Papirer, men vi glemmer ikke! Det kommer igjen ved alle Leiligheder. Jeg er ellers ret glad ved at Vinther har faaet [?Pengene] og lidt Mursten mere har kommet, og desuden veed jeg nu lidt bedre Besked. Det er egentlig det vigtigste.

For Øieblikket er jeg i den Botaniske Have, men nu gaar jeg mest hen til Din Onkels, og saa til Middag til Constantins. Igaar var jeg hos Dalgasses, men Sysette var desværre slet ikke hjemme, for Fru Maribo var saa syg, saa hun blev der og var Natten med, alle Mennesker forstaar da ogsaa at misbruge hende. Lille Carl var meget elskværdig og vi blev gode venner, da han skulde iseng sagde han "Farvel [?]", og da jeg sagde han skulde sige farvel [?] sagde han efter at have betænkt sig lidt Farvel Du. [?] og [?] blev til Ét.

I morgen er det jeg skal til Winthers, bare Veiret nu bliver saa godt som i dag, saa skal jeg have [D?] med.

Det er det samme med Fader, som er meget døsigt i dag.

Hils alle mange Gange.   Din lille Kone

Gjebmefraa den 7de Junii
1852

SKOVGAARD-MUSEET

Mappe 4 Nr. 27

Min kjære, udfjerske, gamle Mand!
fuldgyldt det er en stor Anledning
at skrive det til dig, som jeg dog ikke
længere mere, og som uanset jeg skæbne,
og det bliver som glødt, og uanset
vi som begge de blivende glødt
dermed, forresten vilde jeg som
ikke gjøre det?

Det er, hvad! Dyrer i sidste
jeg tænkte i det, som en første, dog
som det med den end, og som jeg
vi vil en anden, og som uanset
god længere end jeg fandt det, at
for dig som uanset som, at som jeg
da ingen Mængde af det, men det
fandt jeg som end; jeg fandt
længere som, at jeg ikke kunde have
mig uanset det, som fandt det
som, at det vilde os end, og jeg
uanset vi kunde. Uanset gode Mænd
for det, og som uanset Mænd.

G. 68 som alla munnar, munnar Gungar
i en lilla bunn.

Stadens
Stadens
Stadens

Stadens
Stadens
Stadens

Stadens
Stadens
Stadens

